

امور تحریریه ایچون فؤاد بکه
وامور اداره ایچون آرتین افندییه
مراجعت اولنور.

مسکزه موافق آثار قبول اولنور.
درج اولغایان اوراق اعاده اولغاز.

مَعْلُومَات

اداره خانه سی باب عالی جاده سنده
۵۲ نومرولی « شرکت سرتیه »
مطبعه سیدر.

استانبول ایچون سنه لکی مطبعه دن
آلتیق شرطیله ۴۰ طشره لره پوسته
اجرتیله برابر ۶۰ غروشدرد.

نسخه سی ۱ غروش

پنجشنبه کوننری نشر اولنور ادبی، فنی و صناعی غمستور

نسخه سی ۱ غروش

آهسته شو قطعه بی ترنم ایدیوردی:

مهتاب کوزل، نجوم دلبر؛

جنت کی دلربا شویرلر.

لکن ینه دل حزن و مغبر.

جنت دخی اولسه فی الحقیقه

بی فائده . . . اولماینجی دلبر!

بو بیتلری بر قاج دفعه تکرار ایتدم.

صوک او قویشتک نهایتنده قولانغه فشافش

دامانه بکرر بر حیشرتی کلدی. ذاتا

« بریتدی طویسه کوشم آغزغه جانم کلیر »

« صانیرم غمخانه می تشریفه جانانم کلیر »

بیئتک تعریف ایتدیکی حال ایچنده

اولدیغدن در حال سبس کان طرفه توجیه

نظر ایتدم. باقدم که سودیکم نشر ایتدیکی

انوار سیمین آراسنده پارلایان مهتاب کی

بیاض البسه سی ایچنده تابان اوله رق آهسته

آهسته کلیور. بنم اوراده بولندیغمدن

خبری یوقدی. زیرا بولوشه جغمز ساعت

هنوز کلامش ایدی. او بنندن اول موعده

ملاقانده بولنق فکریله ارکنجه کلیوردی.

حال بوکه بن اوندن چوق اول ظاور اغمشدم.

بنی کورنجه تعجب ایتدی. « نه قدر

لطف کارسکز؛ بن سزه انتظار ایتک فکرنده

ایدیم. دیدی. « سزک مفتونکز بن اولدیغ

حاله انتظار ایتکده بکا دوشمزمی؟ » دیدیم.

تبسم ایتدی.

اولجه یالکر اوطوردیغم آغاجک ساد

یه سنه برابر التجا ایتدک. مهتاب، انعطاف

آتشفشان حاله کیرمش ظن اولنوردی.

یوکسلدکجه قیزلنغی آزالدی. کیت کیده

محزون ادالی، بیاض رنگلی آی حال

اصلیسیله نظر لره اظهار بدایع ایتکده باشلادی.

آغاجلره، چیچکلره، طاغلره، طاشلره،

اووالره، ذکر لره انعطافدن او یله بدیع

لوحه لر، او یله دنواز منظره لر پیدا اولور

ایدی که بوعالم مهتابه طبیعتک بر رؤیای سوه

داویسی دیمکده هر سیر ایدن مضطر قالوردی.

دکرده امید وصلت قدر اوزون، او

درجه پارلاق بر سر و سیمین پیدا اولمش؛

نظری منتهاسنه طوغرو چکر کوتوروردی.

قاراده تنهایی محبت قدر لطیف، او مرتبه

دلربا بر عالم تجلی ایتمش؛ هانکی طرفه باقلسه

عکس انواری کواکلمری مستغرق ایدردی.

آغاج یار اقلری آراسندن سوزوله رک

زمینه دوشن سایه آلود نورلر ایچنده

کرنده که انسان کندینی بودنیانک فوقده

یاراقلش بر عالم سعادت ایچنده ظن ایلردی.

هوا ساکن: اوزاقدن کورون دکر

راکد: طبیعت نشئه شباب ایچنده اویقویه

طالمش براسر کوزلی قدر لطیف ایدی.

بن ایسه — محبتیله بختیار اولدیغم کوزل

قیزله او کیجه او موقعده تلاق ایتک اوزره

سوزلشدیکمزدن — بر آغاجک سایه سی

آلتنده ورودینه منتظر اولیوردم.

قلم محاط اولدیغی حسیات لطیفه

ایچنده مستغرق اوله رق لسانم آهسته،

آثار ادبیه

ندیمه نظیره

ادیت کالاتپور ممثلی زاده طاهر بک افندیکندر:

صباح جنت اعلامی بو جمالیدر؟

مال شعر جمالکمی بو وصالیدر؟

اورتبه غرق نشاطم که آکلام، ساق!

قدحیدر طولو دستکده کی خیالیدر؟

دومصرع لبکی لبلمله فهم ایتدم،

بونشته آلدیغم اول بیتدن مالیدر؟

صبح عمرده لیل وصالی آکدیریور،

نهدر عجب اوسیه . . کردنکه خالیدر؟

کمال حسنکه سوز یوقدر ای پری اما،

سنکچون عاشقی اینجتمده کمالیدر؟

نگاه بر قدم اولق نهدن بوشب جانا،

بو ناز ایتیمیدر بیلسم انفعالمیدر!

سودا خاطره لری

بر کیجه ایدی: قر هنوز افقدن کو -

رونگه باشلادی؛ بر حالده که هیئته باقلسه

سماده قر شکننده بر آتشیاره پیدا اولمش،

یاخود تپه سندن کوروندیکی طاغ بر کوه

ایتدیکي بزم سودادن استفاضه ایلش کی
دها لطیف، دها حزن بر حال پیدا
ایتمشدی. اطرافه باقدیقه کوکلزده خروش
ایدن محبت اورتلغه انتشار ایلور صانیردق.
بختیار ایدک. دنیاده بونک فوقنده بر
بختیارلق تصوری بزم ایچون قابل دکلدی.
سودیکم دیدی که :

— عجبا جنتده انسان بو قدر مسعود
اوله بیرمی ؟

بن دیدم که :

— سن نروده بولنورسهک جنت
اوراسیدر. سننر جنت بکا جهنم کلیر!

گاه قونوشیور، گاه دوشونیوردق.
قونوشدیغمزده، دوشوندیگمزده عشقمزدن،
سعادتزدن عبارت ایدی. دنیاده محبتدن
باشقه برشی کورمیوردق.

آلتی آی صوکره بکا زوجه اولان
سودیکمله اوکیجه تأهلیری قونوشه جقدق.
لکن اوکا دائر برحرف تعاطی ایتدک. بر
زمان کلدی که سودیکم پس برصدا ایله
شو غزلی اوقومغه باشلادی :

ای عشق نه خوش جنانم اولدک!
نور افکن قلب و جانم اولدک!

خاموش ایدی خامه بیانم،
سن حسنه ترجمانم اولدک.

مظلمدی کوزمده زیر وبالا،
سن ماه نوجهانم اولدک!

قالمشدی خزان ایچنده کوکلم،
فیض آور کلستیانم اولدک!

دلدارده ایلوب تجلی،
جذاب دل جوانم اولدک!

هر نشووی سنده بولدی کوکلم،
ای عشق نه خوش جنانم اولدک!

او ترنم ایتدکجه بن آغلا یوردم. اونک
ده کوزلرندن یانقلری اوزرینه دوشن
دردانه لر کویا نغماتنه اصول طوتیوردی.
آه! دنیاده عمرم اولدقجه اونوته میه جغم بر
زمان وار ایسه بوکیچدر. بیلم نه قدر زمان
اوراده بولنمشنر. دیدم که :

— سودیکم، نه وقت سعادت مزه دائر
قونوشه جقز ؟

ایله سمایی کوستردی. باقدم که مهتاب
غروب ایتک اوزره. کونشک طلیعه طلوعی
اولان رنگارده برطرفدن بلیرمکه باشلا.
مش. دیدم :

— ایوا! صباح اوایور.

دیدی :

— صباح دکل، بزم ایچون اقشام اولدی!

صفوت

﴿ تصادف ﴾

برکون که بهار ایتش ایدی لطف ایله احیا
کلزار صفایی :

چیمشدم اوکون ایتکه کلزاری تماشا،
مستغرق انوار ایدی هپ زیر ایله بالا،

کلنجیهرک رایحه سی ایله مش املا
اطباق هوایی.

جنتده می، دنیاده مییم آکلادم بن،
فردوس ایدی کلشن.

یالکرجه کز رکن،

باقدم که او کلتن.

برکوشده یاتمش طورییور ناز ایله تنها.

کلزارک ایچنده یاتیشی ناز ایله یارک

بکزدی تبسملرینه صبح بهارک!

§

کوردی بنی : انواز تبسمله دهانی

کلنجیه دوندی.

باقدم بکا ایتکه ایدی نظره نهانی،
طولیدردی دل و جانمی برنشوه آتی.
کویا دلمه طولدی اودم شعله آتی.

بیلم نه ایچوندی ؟

یا قلاشمه یی ایستردی کوکل، یوقدی جسارت...
بن بویله ترددده ایکن لطفاً او آفت

ایتدی بنی دعوت.

یارب نه سعادت!

عمرمده اونوتم او سعادتلی زمانی.

برلشدک اودم، جنتی دنیایه کتیردک؛

صحبته او خوش عالمی فردایه یتیردک!

صفوت

— — —

(شارل فوستر دن) : [*]

۱

اودم که عازم کلشنهار یار اولورم،

بهار دلکشک اشجار تابدارنده،

بتون تراب غریق رواج تردد،

سما کوزل، یوواجق ترانه کستردر.

بر اهتزاز بک پرشوق و روح پروردر —

کچر یشیل چالیلقدن، یولک کنارنده...

اودم که عازم کلشنهار یار اولورم،

جهانی چشمی قدر تازه انجلا بولورم!

۲

اودم که عزم ایدرم آشیان جانانه،

یازک شعاع حرار تقزاسی آلتنده،

رحیق نور و محبتله روح اولوب سکران،

دوشر — حیاتدن اولمش کی جداب لرزان.

زمان اولورکه تأثرله غشی اولور انسان

برالتفات لطیفک صفاسی آلتنده...

[*] شارل فوستر فرانسه نك حسیاتپور کنج
برشاعریدر. قلاسیقلرک بقیه السیوفندن، اوبقیه نك
مجدلرندن عد اولنور. (لوئین) اسمنده کی صوک
اثری شاعرانه برروماندر. اولکی سمنه (قلب)
نامیله — ۱۸۸۶ دن ۱۸۹۲ یه قدر یازدیغی
منظوماتی حاوی — بر مجموعه اشعار نیشر ایتش
ایدی.